

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
	Szerző	Hely	
	Cím <i>Bpest. fürdői.</i>	Idő	
	Forrás: <i>Pesti napló</i>	Személy	
	<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1903 11/12</i> (Idő)	(Köt. v. füz.)

613.41

"1903"

Budapest fürdői.

Esős, szeles április van; kora még fürdőzésről beszélni s azért ma mégis a fürdő a legaktuálisabb téma Budapesten. Ennek a titka az, hogy néhány héttel ezelőtt a polgármesternél jelentkezett egy titokzatos angol, — Stokes-nek nevezte magát — s azt ajánlotta, hogy bérbeveszi a főváros fürdőit s beléjük fektet tizennégy millió koronát; lebontatja a citadellát és színházat épít helyébe, a Gellérthegy oldalába pálma-kertet csinál, végül pedig megcsinálja azt, amin oly régóta hiába fáradoznak: az idegenforgalmat. Ez a tizennégy millió korona friss pénz, a pálma-kert, a citadella, a többi ígéretek, a regényes tervek néhány hétre fölizgatták Budapestet. Hiába, mi szeretjük a romantikát. Egyszerre aztán arról kezdtek pletykálni az emberek, hogy az a Stokes, millióstól, mindenestől — mese; hogy a pálma-kert, a színház a Gellérthegy tetején, a siklók, a villák, az ujjáépített fürdők, az angol invázió, meg az egész idegenforgalom csupán szép álom, amely nem teljesült. A szép álom után maradt egy kellemetlen érzésünk, hogy valaki elámitott, rászédett bennünket, visszaélt a hiszékenységünkkel. Olyasvalamiről kezdtek pletykálni az emberek, hogy a titokzatos angol milliomos váratlan megjelenése valakiknek a tréfája volt, olyan valakiknek a tréfája, akiknek kellemetlen konkurenciája lett volna, ha a főváros fölépíti a saját fürdőit. A titokzatos angol milliomos váratlan megjelenése azonban nem új dolog Budapest fő és székváros történetében, mert ez az angol milliomos mindannyiszor megjelenik, valahányszor a főváros parlagon heverő kincseiből hasznot akar huzni és ez a titokzatos

idegen eddig még mindig elérte célját, mindig tönkretette a legragyogóbb, a legfényesebb terveket.

Méltóztassék csak körülnézni itt Budapesten. Hát van még város a vilagon, amelyre a természet annyi temérdek kincset pazarolt, mint a mi fővárosunkra, melynek földje milliomokat érő gyógyforrásokat rejt? Ha semmi egyebünk nem lenne, csak a gyógyforrásaink, kellene, hogy elég legyen arra, hogy a világ legelső fürdővárosává legyünk. De, sajnos, nem vagyunk fürdőváros, noha gyógyforrásaink vetekednek a világfürdők gyógyító erejű forrásaival. Az Erzsébet-sósfürdönket bátran mellé lehetne állítani Franzensbadnak, Marienbadnak. A budai melegfürdőink vetekednek Aix les Bains gyógyító erejével. A magyar embernek nem kellene Kaltenleutgebenbe, Radegundba, Gräfenbergbe menni orvosságot keresni a bajára, mert megtalálhatná Budán. De hát ki jön Budapestre? Hiszen mi még a kincseinkkel sem tudunk bánni. A Sáros-fürdő csodás erejű, csuzt, köszvényt gyógyító iszapjához nem juthat az ember. Rossz bódé jelzi, hogy itt van a világ egyik legkitünőbb gyógyító forrása.

Ha a főváros tanácsában hálaérzet lenne, akkor szobrot emelne Musztafa basának, aki már a XVII. század derekán fölfedezte Buda megmérhetetlen kincseit s egymásután csinálta a legremekbű fürdőket Budán. A Lukács-fürdőt, a Király-fürdőt, a Rudas-fürdőt neki köszönhetjük. A Császár-fürdőt Mátyás király építtette ujja. De már a rómaiak felismerték Buda balneologiai jelentőségét. Akvinkum mellett megépítették a mai római fürdőt, a rómaiak idejéből való a Rudas- és a Császár-fürdő is. Ki tudja, milyen idős a Margitszigeti, az

Artézi- és a Rác-fürdő? Mi azonban sohasem törődünk velök.

Pedig a fürdőiben, a gyógyítóforrásaiban rejtőzik Budapest jövő nagyágának, gazdagságának titka. Ezek a kénes-, sós- és vasas-források teszik egykor még világhírűvé a Kelenföld sós-forrásait, a Gellérthegyet, Akvinkumot, a Margitszigetet. El kell jönni egykor annak az időnek, amikor majd a félvilág fölkeresi Budapestet, hogy üdülést, gyógyulást, szórakozást keressen a mi fürdőinken. A budai hegyek megnépesülnek. Apró villákkal, olcsó hotelekkel lesz tele a Sashegy, a Mártonhegy, a Svábhegy s a magyar ember nem megy majd külföldre üdülni, szórakozni, pénzkölneni, mert idehaza olcsóbban megkapja a kényelmet is, a szórakozást is, a gyógyulást is. A főváros középosztálya olcsó pénzért itt fog nyaralni a budai hegyek villáiban. Siklók és villamosvasutak szállítják majd a tengernyi népet az üdülőhelyekre.

És akkor bizonyosan egészségesebb és gazdagabb is lesz a budapesti ember.